HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קים להו לרבנן. לסמס עירוגה המזרעת בה ס' זרעונין כך היא מלתא דממסא זרעונין בשיתא טפחים לא ינקי ממצעי ושברומות מהדדי דשיעור יניקת כל זרע טפח וממלה עם מקום הזרע הנזרע הזרע (סמוך לגבולה) [בגבול הערוגה] כנגד האמצעי ועד האמצעי ג"ט. ומשלו הנשים אנו למדים לסבר תנת לידן שיניקת הזרע טפח וממלה מלמלה קבע מקום לזרע המזרע אצל הגבול ד) להזשיבו אצל הקרן אלא אפי' אם בא לזורעו כנגד האמצעית זורעו אלמא דהרחקת ג' טפחים סגי ועד"ג לענין לכלים היכרא בעלמא בעינן ולא חיישינן ליניקה כלומר לקמן בשמעתין ה) גבי רמס מור וגבי ג' זורות מיהו הפרס זרעוני ערוגה דלא להוי עירבוב ליכא היכרא בעלייר משיעור יניקה דגבי רמס מור ושמי זורות דלקמן אינה היכרא אלא ד' רמיז ן קרא ה' זרעונין בערוגה בשל ו' טפחים קאמר: **ומצה ן דפח דקים להו לרבנן.** בשיעור יניקה מילתא היא למיסמך עלה ולומר בקיאין הן החכמים בעבודת אלמה לידע כמה יונקים אלא תמהה לומר מי הודיע לצריות שיעור יניקה ואין יוכלו לעמוד על כן: **גבול רעך.** ליטע סמוך למילר להכמים בקרקעו כשיעור אשר נבלו הראשונים ומי הם ראשונים אמוריים ומוויים שהיו בקיאים בכך כלאשכחן בבני שעיר: **מלא קנה זה.** קנה המדה שבו מודדין הקרקע: **נויח.** רלוי לגדל זיתים וזה לתמנה והיו יודעין להפריש את המרן בין קנה לקנה בריחה וטעמה היכן לזיתים והיכן הוא לתמרים וממילא דבקיאים היו בשיעור יניקה: **שמריחין.** סרס את המיבה ודורשה: **וחוי.** למה נקרא חוי: **שטועמין מם פארק.** למיזה דבר רלוויה: **לחויות.** כנחש שמחלכו לעבור אדמתן מכלכתיב ובני עשו ירשום (דברים ג): **שמזיח בני חוריס מנכסיהס.** שנטרלו מנחלתם ולא הולרכו לעבור אדמתן מכלכתיב ובני עשו ירשום (דברים ג): **אמר רב אסי ערוגה.** שאמרו בגירסא זו ו' חוץ מגבוליה שהיו מניחין בערוגה קרקע חלק סביבות הזריעה למקום דיסה כשהוא משקה הזרעים מהלך בגבולין. ושמעינן רב אסי דלא תימא ו' עם הגבולין וכאהניה טפח חלק לכאן וטפח חלק לכאן לא תהא ערוגה מקום יניקתה אלא ארבעה ואין הפרס בין אמצעי לכשנגדו אצל הגבול אלא טפחיים: **כאמה.** כמה רחבן להיות ערוגה כהלכתה ותהא עליה תורת הערוגה לכל דבריה כלקמן להתיר לאסף תור ירק הנכנס לה והיולא ממנה כדי ליתא כשיעורא לא חסיב למיהוי לה קולי שדה: **פרסה.** פרסא רגל: **והשקים בראנך.** להטעין על כתפך מים ולהלך בראנך סביבותיה להשקותה. ל"ל למכתב רגלך לומר שבאמקום מהלכו להשקותה כשיעור רגל הוא: **אמר רב ערוגה בחורבה שנינו.** במשנתנו להתיר בה ס' זרעונין אצל לא שבביבותיה ערוגות שהרי לא פירשו לך אלא הפרס זרעונין שבאמוכה ואם אזרע ערוגות סביבותיה לא תוכל להרחיק בין אחת שבאמוכה ולזרוע אחת שבערוגה סמוך לגבול להרחיקן מן האמצעי כשיעורו לפי שאתה מקריבו אצל זרע האזרע בחברתה אצל גבולה שאין ביניהן אלא שני טפחים של גבולי הערוגה ואחת ג' בשינן: **והא לית לה מקום קרנות.**

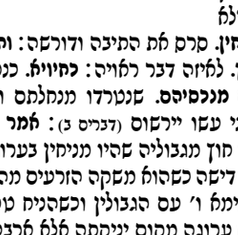

מאי דוחקיה לאלוקומיה בערוגה בין הערוגות מוקפת מכל לד ג' ערוגות שהן ח' כזה ולזרוע באמצע בין בכולן ס' זרעונין והא אינה בכל ערוגה מקום קרנות זויותיה ואתה יכול להמשיך זרע גרעין שבאזרע בצד גבולן של זו לצפון ושל זו לדרום של זו למזרח ושל זו למערב ולזרוע אותן גרעינין אצל הקרנות ואינך לריך להמשיכן מכנגד אותן שבאמוכה מבפנים אלא הפרס טפח ואמאי אמר רב בערוגה שבאמוכה שנינו: **בממלא את הקרנות.** רב מוקי מתניתין בממלא את כל הרוח של ערוגה לצפון מן המזרח למערב וכן רוח לדומי אצל המזרחי והמערבי זורע מעט ויניח הפרס מכאן ומכאן (כזה)

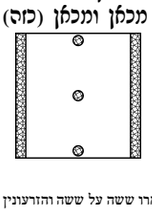

הלכך אי אתה יכול לזרוע עוד בערוגה שאלה לצפון ושאלה לדרום מפני עירבוב של ב' הערוגות: **ולזרע מאבראי.** ויקיפנה ערוגות מכל לד ואת הקרנות שבאמוכה לא ימלא (ו) ואמי דוחקיה דרב לאוקמיה בערוגה שבאמוכה שאין שם אלא היא:

וקים להו לרבנן דחמשא בשיתא לא ינקי. ואומר ר"ת דאמר מקום אינטרין קרא דאי לאו קרא ה"א אע"ג דלא ינקי[א] אינא עירבוב ואסור קמ"ל קרא דבכה"ג[ב] ליכא עירבוב ובקרא לאוריה נמי לא סגי דלא הוה ידעינן אמאי בכמה שרי קרא[ג] אצל האמצעי דקים להו לרבנן דחמשא בשיתא לא ינקי מהדדי ומנלן דהא דקים להו לרבנן[ו] (דחמשא בשיתא) מילתא היא דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מאי דכתיב [1]לא תסיג גבול רעך [אשר גבלו ראשונים] גבול שגבלו ראשונים לא תסיג מאי גבלו ראשונים אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי [2]יונתן (מאי) דכתיב [2]אלה בני שעיר החורי יושבי הארץ אטו כולי עלמא יושבי רקיע נינהו אלא שהיו בקיאין בישובה של ארץ שהיו אומרים מלא קנה זה לזית מלא קנה זה לגפנים מלא קנה זה לתאנים וחורי שמרימים את הארץ וחוי אמר רב פפא שהיו טועמין את הארץ כחויא רב אחא בר יעקב אמר חורי שנעשו בני חורין מנכסיהן אמר רב אסי ערוגה תוכה ו' חוץ מגבוליה תניא נמי הכי ערוגה תוכה ששה גבוליה בבמה [3]כדרתנן רבי יהודה אומר רוחב כמלא רוחב פרסה א"ר זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא מ"ט דר' יהודה דכתיב [3]והשקית ברגלך כגן הירק מה רגל טפח אף גבול נמי טפח אמר רב [א]ערוגה בחורבה שנינו והאיכא מקום קרנות אמרי בי רב משמיה דרב בממלא את הקרנות וליזרע מאבראי ולא לימלי מגואי גזירה

מקום אינטרין קרא דאי לאו קרא ה"א אע"ג דלא ינקי[א] אינא עירבוב ואסור קמ"ל קרא דבכה"ג[ב] ליכא עירבוב ובקרא לאוריה נמי לא סגי דלא הוה ידעינן אמאי בכמה שרי קרא[ג] אצל האמצעי דקים להו לרבנן דחמשא בשיתא לא ינקי מהדדי ומנלן דהא דקים להו לרבנן[ו] (דחמשא בשיתא) מילתא היא דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מאי דכתיב [1]לא תסיג גבול רעך [אשר גבלו ראשונים] גבול שגבלו ראשונים לא תסיג מאי גבלו ראשונים אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי [3]יונתן (מאי) דכתיב [2]אלה בני שעיר החורי יושבי הארץ אטו כולי עלמא יושבי רקיע נינהו אלא שהיו בקיאין בישובה של ארץ שהיו אומרים מלא קנה זה לזית מלא קנה זה לגפנים מלא קנה זה לתאנים וחורי שמרימים את הארץ וחוי אמר רב פפא שהיו טועמין את הארץ כחויא רב אחא בר יעקב אמר חורי שנעשו בני חורין מנכסיהן אמר רב אסי ערוגה תוכה ו' חוץ מגבוליה תניא נמי הכי ערוגה תוכה ששה גבוליה בבמה [3]כדרתנן רבי יהודה אומר רוחב כמלא רוחב פרסה א"ר זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא מ"ט דר' יהודה דכתיב [3]והשקית ברגלך כגן הירק מה רגל טפח אף גבול נמי טפח אמר רב [א]ערוגה בחורבה שנינו והאיכא מקום קרנות אמרי בי רב משמיה דרב בממלא את הקרנות וליזרע מאבראי ולא לימלי מגואי גזירה

במלכסונה ויכול לזרוע בקרנות בלא לקדוק ומיכך לו ר"י לתין להעמיד במקרא בעניו זה שאין שיעור לא ליניקה ולא לשום דבר:

לא תסיג גבול רעך. ת"ר ת"כ הזהיר לכלים ינקה שתים משום לא תזהיר לזרוע ומשום לא תסיג גבול רעך. ת"ר ת"כ הזהיר לכלים שתים משום אחד. תום' כתי"ם לעיל פד: תי"ד. דטפחיים וחומש שהוא חלק מכל צד רואין אותן כטבלה מרובעת של טפחים וחומש על טפחים וחומש. תום' כתי"ם לעיל פד: יז. לפי החשבון אמתא ברבוע אמתא ותרי חומשא באלכסונא. תום' כתי"ם לעיל פד: יח. בכל קרן ורקרן. תום' כתי"ם. יט. עיין הציוד בתוס' הרא"ש. כ. פירוש כל אורך. תום' כתי"ם. כא. הוא זורע. תום' כתי"ם. כב. זורע. תום' כתי"ם.

רבינו חננאל (המשך)

הקרנות פנויין כי היכי דאיתא בערוגה. ומן הכין כי אמרו בתלמוד ארץ ישראל כהנא בשם ריש לקיש כולהן חוץ לששה, אקשו עליה אם כן ליתני תשעה, וכן היא הרי אלו תשעה זרעונין סביבי ערוגה ששה על ששה בזמן שהן חוץ לששה, ואף זה בהוגן הוא. **אבל** אם זרעונים בתוך ששה הן, אם אינו מחרים את האדבעת הקרנות, אלא מניח טפח ומחצה דוזרע טפח, ומניח טפח ומחצה דוזרע טפח, אפשר דהוו (שמונה) [תשעה] זרעונים שכולן בתוך ערוגה שהיא ששה על ששה, ולא תקינו רבנן הכין אלא תקינו (ששה) [חמשה] בלחוד. **אמר רב ערוגה בחורבה שנינו.** ואקשין עליה דהאי תקינו רבנן חמשה זרעונים לתוך ששה, ואע"ג דאפשר לעשות (שמנה) [תשעה] לא תקנו אלא חמשה בלבד, אלא מפני שתקנו להחריב את אדבע הקרנות תקנוהו חמשה כדי שיהא יכול לעשות ערוגות אחרות [בכנפי זויות ערוגה זו כגון אלו, ואי בחורבה האיכא קרנות ולמה לו למישבק

וקים להו לרבנן דחמשא בשיתא לא ינקי. ואומר ר"ת דאמר מקום אינטרין קרא דאי לאו קרא ה"א אע"ג דלא ינקי[א] אינא עירבוב ואסור קמ"ל קרא דבכה"ג[ב] ליכא עירבוב ובקרא לאוריה נמי לא סגי דלא הוה ידעינן אמאי בכמה שרי קרא[ג] אצל האמצעי דקים להו לרבנן דחמשא בשיתא לא ינקי מהדדי ומנלן דהא דקים להו לרבנן[ו] (דחמשא בשיתא) מילתא היא דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מאי דכתיב [1]לא תסיג גבול רעך [אשר גבלו ראשונים] גבול שגבלו ראשונים לא תסיג מאי גבלו ראשונים אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי [3]יונתן (מאי) דכתיב [2]אלה בני שעיר החורי יושבי הארץ אטו כולי עלמא יושבי רקיע נינהו אלא שהיו בקיאין בישובה של ארץ שהיו אומרים מלא קנה זה לזית מלא קנה זה לגפנים מלא קנה זה לתאנים וחורי שמרימים את הארץ וחוי אמר רב פפא שהיו טועמין את הארץ כחויא רב אחא בר יעקב אמר חורי שנעשו בני חורין מנכסיהן אמר רב אסי ערוגה תוכה ו' חוץ מגבוליה תניא נמי הכי ערוגה תוכה ששה גבוליה בבמה [3]כדרתנן רבי יהודה אומר רוחב כמלא רוחב פרסה א"ר זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא מ"ט דר' יהודה דכתיב [3]והשקית ברגלך כגן הירק מה רגל טפח אף גבול נמי טפח אמר רב [א]ערוגה בחורבה שנינו והאיכא מקום קרנות אמרי בי רב משמיה דרב בממלא את הקרנות וליזרע מאבראי ולא לימלי מגואי גזירה

תורה אור השלם

1 לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ: דברים יט יד

2 אֵלֶּה בְּנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה: בראשית לו כ

3 כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לָרֶשֶׁתָהּ לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק: דברים יא י

מוסף תוספות

א. מהדדי. תום' הכ"ם. ב. בהרחקה כשיעור יניקה. תום' הכ"ם. ג. כיון דלא ידעינן שיעור יניקתם. תום' הכ"ם. ד. מג' טפחים. תום' הכ"ם. ה. וכי מדלית נמי מקום הזדעין איכא שלשה טפחים מצומצמים. רמב"ן. ו. חכמים. תום' הכ"ם. ז. ואם יקרב לכאן או לכאן יש ערבוב. תום' הכ"ם. ח. ארבע באדבע קרנות הערוגה, ובאמצע כל שורה, ד', ואחת בתוך רמב"ן. ט. אכתי. תום' הכ"ם. י. נקרא. תום' הכ"ם. יא. בנשיי עשו אהליבמה בת ענה. תום' הכ"ם. יב. וא"ת מאי נפקא מינה. תום' הכ"ם. יג. למראית העין ולהרוציא מדין ערבוב. רמב"ן. יד. ושעמיה דר' יהודה נמי מדכתיב והשקית ברגלך כגן הירק דכיון דחשיב והוי גבול אלמא הפרש הוי, ומגיהי ספרים מיעבדי קולמוס אמאי טעמא דר' יהודה ללא צורך. רמב"ן. טו. ממין אחד. תום' הכ"ם לעיל פד: טז. דטפחיים וחומש שהוא חלק מכל צד רואין אותן כטבלה מרובעת של טפחים וחומש על טפחים וחומש. תום' הכ"ם לעיל פד: יז. לפי החשבון אמתא ברבוע אמתא ותרי חומשא באלכסונא. תום' הכ"ם לעיל פד: יח. בכל קרן ורקרן. תום' הכ"ם. יט. עיין הציוד בתוס' הרא"ש. כ. פירוש כל אורך. תום' הכ"ם. כא. הוא זורע. תום' הכ"ם. כב. זורע. תום' הכ"ם.

כג א מיי' פ"ח מהלכה יז:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ולזרוע מהכא וכו' לפ' שפחים ומומס בכל קרן כזה:

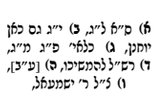

(ג) תום' ד"ה אמר רב וכו' ס' שפחים ומומס בכל קרן כזה:

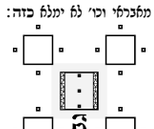

(ד) **באי"ד** גרעין לכל רוח כאמר תלייר כזה:

כל רוח מזרח זרוע

גליון הש"ס

תום' ד"ה לא תסיג וכו' וי"ל דלא לקי אהאי לאו. ע"י יומא דף לו ע"ב בתוס' ד"ה נאו דנפלה: